

Lahjoistaan nauttiva seniori



Koskilainen paluumuuttaja, kuvataiteilija Jorma Kautto jäi muutamia vuosia sitten eläkkeelle. Voisi kuvitella, että hektisten finanssialan aktiivivuosien päätyminen keväällä 2011 saattaisi muodostua ongelmaksi. Positiivisuudestaan ja aktiivisuudestaan tunnettu kaunosielu oli varautunut tilanteeseen ja suunnitellut "kolmatta elämäänsä" huolella.

- Uuteen elämäntilanteeseen siirryttäessä on luontevaa ja tärkeää pysähtyä miettimään, mitä loppuelämäältäään haluaa ja mitkä asiat ovat itselleen kaikkein tärkeimmät, toteaa Jorma. Olen onnellisessa asemassa ja kiitollinen siitä, että saan yhdessä puolisoni kanssa viettää aikaa lastemme perheiden ja neljän lapsenlapseni kanssa. Isovanhemmuus ja tasapainoinen perhe-elämä ovat minulle tällä hetkellä kaikkein rakkaimmat asiat. Muuttopäätös Tampereelta takaisin Valkeakoskelle olikin helppo tehdä, koska lastemme perheet asuvat muutama kilometrin päässä nykyisestä kodistamme Kaakonjolla. Asuimme Valkeakoskella aiemmin kaksikymmentä vuotta, kiinnymme paikkakuntaan jo silloin ja Koskissa aloitin myös minulle rakkaimmat harrastukseni. Valkeakosken ja Sääksmäen ehtymätön maisemallinen rikkaus kiehtoi minua jo tuolloin.

Kuorolaulua ja maalaamista yli 25 vuotta

Olen aktiivinen musiikin harrastaja, kuuntelen paljon musiikkia, tarvitsen sitä, olen kaikiruokainen. Kala-luonteeni mukaisesti hyvä musiikkiesitys, kuten maiseman kauneuskin,

saa minut irrottautumaan hetkestä ja lumoutumaan. Kuoroon liittymistä harkitsin pitkään, ja olen kiitollinen "kuorokummilleni" Eero Holpaiselle, joka aikanaan saattoi minut laulajaveljien joukkoon.

- Kuoroon liittymisessä oli jotain kohtalonomaista, toteaa Jorma. Olin vuonna 1991 käynyt Valkeakoski-opistolla öljyvärimaalauksen, enkä tuolloin tiennyt, millaisen kunniatehtävän ja haasteen tulen kuoron riveissä saamaan: seuraavana vuonna Valkeakosken Mieslaulajat päätti toteuttaa Valkeakosken kaupunginteatterissa 1992 laulunäytelmän "Kiitos Isänmaasta". Teoksella haluttiin tuolloin kunnioittaa itsenäisen Suomen 75-julavuotta. Näytelmä, joka yleisön pyynnöstä uusittiin vuonna 1993, toteutettiin kokonaisuudessaan talkoovoimin, ja minun osalleni tuli mm. maalata näytelmän taustakuvina toimineet kymmenen taustamaalausta.

- Noiden dialle kuvatujen teosten originaalit lahjoitin kuorolle. Tau-

tavimpia kokemuksia, joita olen eläissäni kokenut!

On käsittämätöntä, millaisiin suorituksiin kuoromme veljet läheiseen venyivät, yhdessä rakentaen ainutlaatuisen kuoroteoksen, jota esitettiin Valkeakosken kaupunginteatterissa vv. 1992-93 lähes 5000:lle katsojalle yhteensä 22 näytännössä.

Kohti ensimmäistä omaa taidenäyttelyä!

Olin 1991 hankkinut Valkeakoskelta pienen työtilan. Kiitos Isänmaasta-taustamaalauksien onnistumisista rohkaistuneena päätin asettaa itselleni maalaamisen saralla sellänsä tavoitteen, oman taidenäyttelyn Voipaalan Aitta-ateljessa. Tutustuttuani näyttelytilaan ryhdyin toimeen tavoitteena saada riittävä määrä teoksia valmiiksi helluntaihin 1993 mennessä. Näyttelyn nimeksi päätin laittaa "Koskilaisessa maisemassa".

Huomasin nauttivani maalaamisesta yhä vain

ihmisen ikääntyessä, vaan elämäkokemuksensa myötä hän tietää mitä tahtoo, uskaltaa laittaa itsensä likoon ja toteuttaa viimeisetkin unelmansa, toteaa Kautto.

Kiireisimmät aktiivivuodet Tampereella

Asuimme Tampereella 1999-2011, minä aikana työtehtävieni haasteellisuus ja työpäivänvaihdokset pitivät huolen siitä, ettei maalausharrastusta ollut mahdollista harrastaa yhtä aktiivisesti. Muutamia yksittäisiä teoksia, lähinnä akryyillä maalaten, toki syntyi. Kuorolaulua kuitenkin oli mahdollista jatkaa Mieskuoro Laulajissa. Sain olla mukana Laulajien 100-vuotishuhtaluisuuksissa, kuoron vuosittaisissa, itsenäisyyspäivän aattona Tampere-talossa pidettävissä Isänmaallisissa juhlissa, joulukonserteissa Tampereen tuomiokirkossa. Olen kiitollinen niistäkin kymmenestä vuodesta, jolloin sain olla osana todella isoa, erästä

tea Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Näin sanoen: Jos Sie hyvää harrastust'etsit, niin tässä olis siull'sellinen!

Uusi luomiskausi - oma ateljé Valkeakoskella

Taiteen tekemisen palo on minussa kytenyt jo koulupojasta lähtien. Oppikouluvuosi minulla oli kuvaamataidossa opettaja, joka ei suvainnut "näköisen piirtämistä". Taidetta oli vain abstrakti, kubismi ja mitä ismejä niitä olikaan. Tuolloin ajattelin, että sitten, kun itse saan päättää, teen juuri sellaista, esittävää ja "perinteistä" maalausta omalla tyylilläni. Minut liikkeelle saivat Valkeakoski-opiston kurssilta saamani Timo Pajusen erinomaiset ohjeet ja kannustus. Paljon tapahtuikin taiteeni saralla 1990-luvulla, eikä se kipinä vanhetessakaan ole sammunut, päinvastoin.

Syksyllä 2014 minulle löytyi työtila Valkeakosken kaupungin keskustasta, ns. Pikku-Salon kiinteistöstä, Valkeakoskenkatu 16:sta. Kyseinen, 1940-luvun puolivälissä rakennettu talo on kaupungin keskustan ensimmäinen kaksikerroksinen asuin- ja liikerakennus. Talossa on ainutlaatuisen hyvä tunnelma, paras mahdollinen taiteen teon tyyssija! Tällä hetkellä ateljéssani on valmiina kolmisenkymmentä paikallisia maalauksia. Tallennan teoksiini historiallisesti merkittäviä paikallisia kuvakulmia vielä, kun ne ovat olemassa. Myös jo kadonnutta maisemaa pyrin tulkitsemaan kankaalle omalla tyylilläni. Paikallisia kiinnostavat yleisöä, haluan vastata tähän haasteeseen ja näin omalta osaltani tehdä kotiseututyötä.

- Tälle ajalle ominainen vanhan hävitysinto ja paikkakunnan kokoonnähdn ylisuuret hankkeet ovat jo valitettavasti peittäneet alleen perinteisiä keskustanäkymiä Valkeakoskella. Pässimäen puoleista rantaa kävellessä muutokset näkyvät selvemmin. Syntyperäisille koskilaisille muistorikasta ja rakasta työvästä ei saa

raiskata! Keskustan kehittämistä pitää mielestäni toteuttaa pienimuotoisesti, harkiten, ja kaupungin perinteistä ilmettä kunnioittaen. Mahtaakohan olla oikea ajatus tehdä Valkeakoskesta metropoli?

Käytössäni olevat 2. kerroksen tilat laajeniivat myöhemmin käsittämään työhuoneen lisäksi myös näyttelytilan, jossa on mahdollista esitellä töitani yksittäisille kävijöille tai pienille ryhmille. Suunnitelmieni on myös pitää ns. avoimia ovia muutaman kerran vuodessa.

25-vuotistaiteilijajuhlavuoden alkajaisiksi minulle suotiin mahdollisuus pitää oma pienimuotoinen taidenäyttely Valkeakosken kaupunginkirjastolla 4.-23.1.2016.

Seniori, huolehdi itsestäsi, rakkaistasi ja toteuta unelmasi!

län karttuessa yhä tärkeämpää on elämisen laatu. Siihen voi parhaiten vaikuttaa omalla asenteellaan.

Pidä kunnostasi huolta, nauti liikunnasta. Lähde iloisena, positiivisena ja uteliaana uuteen päivään, nauti lahjoistasi ja toteuta ainakin ne haaveesi, joista olet aina unelmoinut. Olivat ne sitten pieniä tai isoja juttuja, älä jätä niitä tekemättä!

Senioritoimintaan kannattaa mennä mukaan jo 50+iässä. Ota mukaan puolisosikin. Työelämästä eläkkeelle jäädessäsi et jää yksin etkä tyhjän päälle, vaan sinulla on silloin jo olemassa samassa elämäntilanteessa olevien vertaisryhmä. Senioriyhdistykset, kuten Koskin seniorit, joihin itse kuulun, kokoontuvat kuukausikokouksiin kerran kuussa, järjestävät teatteri- ja konserttiretkiä, ulkomaanmatkoja ym. virkistystoimintaa. Kaikki on valmiina, ja pääset ryhmän mukana osallistumaan edullisesti. On ryhmäliikuntaa sekä miehille että naisille sekä erilaisia harrastusryhmiä. Ja mukaan pääset vain parillakymppillä vuodessa! Lisätietoja: <http://valkeakoski.senioriyhdistys.fi>.

Teppo Välimäki



Valkeakosken Mieslaulajien lahjoituskonsertti Kaunialan sotavammassairaalassa. Puheenjohtaja Olavi Jäminki vastaanottaa lahjoituksen, Jorma Kautto (keskellä) lahjoittajien edustajana Marskin, produktion ja kuoron johdon kanssa.

lujen tuotto lahjakirjani mukaisesti + konserttien aikana sirkkujen, lottien, pikkulottien ja sotilaspoikien yhdessä hoitamasta lottakanttiinista saatu tuotto, yhteensä 16.000 mk, lahjoitettiin 14.3.1993 Kaunialan sotavammassairaalassa pidetyssä kuoromme konsertissa. Lahjoituksemme luovutus konsertteineen, rooliasuisen Marskin (Matti Läärä) puhellessa ja kiittäessä Kaunialan sankareita, oli vaikut-

enemmän, ja niinpä ensinäytellyni Voipaalan Aitta-ateljessa 30.5.-13.6.1993 saatoin laittaa yleisön nähtäväksi yhteensä 57 maalauksia!

Miten jännittävää, unelmani omasta taidenäyttelystä oli toteutunut! Samassa tilanteessa oli muuten seuraavankin näyttelyn taiteilija, kaupunkineuvos Vilho Halme, joka piti ensinäytelynsä yli 75-vuotiaana. - Hänenä sain esikuvan siitä, ettei luovuus katoa

Suomen vanhimmista kuoroista ja sen myötä hienoissa teoksissa isojen orkesterien ja solistien kanssa.

Jorman sanoin: Mieskuorolaulun voima ja viehätys on yhdessä tekemisen riemu ja laulajaveljet saavat kokea kaikissa kuoroissa, niin myös Valkeakosken Mieslaulajissa. Suositelen kuorolaulua kaikille, se on terveellistä, elämälaatua ja jopa elinikää pidentävää, to-